

Korte studies in Mattheüs (46)

De Nazireeër (4)

We zullen in deze studie nog één keer stilstaan bij Numeri 6, om daarna te kijken of we een en ander in verband kunnen brengen met de mededeling van Mattheüs dat de Heere Jezus een Nazarener genoemd zou worden.

We hebben gezien dat de nazireeër geen wijn of sterke drank mocht drinken (vs. 4), hij zijn hoofdhaar niet af mocht scheren (vs. 5) en hij niet in contact mocht komen met een dode (vs. 6). Tenslotte is er de algemene mededeling dat de nazireeër heilig is voor de Heere (vs. 8).

De verzen 9 – 12 gaan erover wat er moet gebeuren als de nazireeër per ongeluk toch in contact komt met een dode. Ik zal niet de hele tekst overschrijven maar puntsgewijs aangeven wat de inhoud ervan is:

1. Hij moet zijn hoofdhaar afscheren op de zevende dag (vs. 9).
Die zevende dag is de dag van zijn (ceremoniële) reiniging (vs. 9).
2. Op de achtste dag moet hij twee tortelduiven of twee jonge duiven naar de priester brengen tot aan de deur van de tent van de samenkomst (vs. 10).
3. De ene duif bereidt de priester als een brandoffer en de ander tot een zondoffer. Op die manier doet de priester verzoening voor hem. Zo wordt het hoofd van de nazireeër gereinigd (vs. 11).
4. Daarna volbrengt de nazireeër al de dagen van zijn nazireeërschap nadat hij een eenjarig lam tot een schuldoffer gebracht zal hebben. De vorige dagen worden niet meegeteld in zijn nazireeërschap. Hij moet dus als het ware weer helemaal opnieuw beginnen.

De verzen 13 tot en met 21 vertellen wat er moet gebeuren als al de dagen van het nazireeërschap vervuld zullen zijn. Merk op dat dit gedeelte begint met 'dit is de wet van de nazireeër' en dat het zo ook eindigt. Alles wat ertussen in staat hoort bij elkaar.

1. De Nazireeër moet drie offers brengen:
Als brandoffer een volkomen eenjarig lam
Als zondoffer een volkomen eenjarig ooilam
Als dankoffer een volkomen ram.
Spijs- en drankoffers samen met de ongezuurde koeken van meelbloem met olie gemengd en ongezuurde platte koeken met olie bestreken. (vs. 14 en 15)
2. De priester brengt het allemaal voor het aangezicht van de HEERE en bereidt de offers. Dat laatste om ze op te kunnen eten (vs. 16 en 17).

3. De nazireeër scheert zijn hoofdhaar af bij de deur van de tent der samenkomst (vs. 18).
4. Hij legt zijn haar in het vuur van het dankoffer (vs. 18).
5. De priester legt nu een gezouten schouderstuk van het ram (het dankoffer) en een ongezuurde koek en een ongezuurde platte koek op de handen van de nazireeër.
6. De priester moet die voor het aangezicht van de HEERE bewegen als een beweegoffer. Dat is iets heiligs voor de priester met het borststuk van het beweegoffer en de achterbout van het heffer.
7. Daarna zal de Nazireeër wijn drinken.

Soms worden bepaalde teksten wat duidelijker als je wat meer achtergrondinformatie hebt. Ik zal je daar een voorbeeld van geven. We nemen een klein zijpadje wat nu verder niet zo veel met onze studies in Mattheüs te maken heeft.

Paulus kreeg met deze wet van het nazireeërschap te maken toen Jakobus hem ertoe wilde bewegen om aan het Joodse volk te bewijzen dat hij echt de wet onderhield. Jakobus sprak het volgende:

‘Wat is er dan te doen? Het is heel nodig dat de menigte samenkomt; want zij zullen horen dat u gekomen bent. Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben hier vier mannen, die een gelofte gedaan hebben.¹ Neem die bij u en heilig u met hen en betaal de onkosten voor hen, opdat zij het hoofd kunnen scheren; en allen kunnen weten dat er niets waar is van wat hun aangaande u bericht is, maar dat u alzo wandelt, dat u ook zelf de wet onderhoudt.’ (Hand. 21:22-24).

Jakobus wilde dat Paulus aan het volk liet zien dat hij nog volkomen achter Numeri 6 stond. Hij vroeg ook of Paulus al de kosten voor zijn rekening wilde nemen om het nazireeërschap van de vier mannen overeenkomstig de wet af te kunnen sluiten. Dat was geen gering bedrag! Het ging in elk geval al om twaalf dieren en alles wat er dan nog bijkwam. Hoe kon Jakobus dit aan Paulus vragen? Hij moest toch zelf ook hard moest werken voor de kost?

Paulus had een hele zak met geld bij zich. Daar lees je verder niets over in Handelingen, maar we weten dat hij juist met dat doel naar Jeruzalem was gereisd om de gaven van de heidenen aan de armen in Jeruzalem mede te delen.

Je begrijpt nu ook vers 26 en 27 van Handelingen 21 wat beter. Je begrijpt wat ‘de dagen der heiliging’ (vs. 26) zijn en wat het betekent dat die vervuld waren. Er kwam een einde aan het nazireeërschap van de vier mannen. Je snapt dan ook wat beter welke rol ‘de zeven dagen’ (vs. 27) hierin spelen, hoewel die wel in vers 9 maar niet in het laatste deel van Numeri 6 expliciet genoemd worden.

¹ Dit is dus een nazireeërgelofte.